

ปัจจัยการบริหารจัดการที่นำไปสู่ความสำเร็จของกลุ่มทอผ้าไหม

กรณีศึกษา : บ้านหนองชมภู ตำบลบ้านโคก

อำเภอโคกโพธิ์ไชย จังหวัดขอนแก่น

Administration and Management Factor of Guiding to Potential
and Successful Silk Community Case Study : Bannhongchomphu
Bankok Sub - District Khokphacha District Khon Kaen Province

สายใจ อ่อนสำอางค์
มหาวิทยาลัยขอนแก่น

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาพัฒนาการการบริหารจัดการเพื่อมุ่งสู่ความสำเร็จของกลุ่มทอผ้าไหมบ้านหนองชมภู อำเภอโคกโพธิ์ไชย จังหวัดขอนแก่น โดยประเด็นในการศึกษาจะเป็นการบริหารจัดการงานที่ก่อให้เกิดความสำเร็จของกลุ่มทอผ้าไหม เพื่อให้กลุ่มประสบความสำเร็จในการบริหารงานอย่างต่อเนื่อง และกลุ่มเป็นที่รู้จักของคนทั่วไป โดยใช้ข้อมูลจากการสังเกตแบบมีส่วนร่วม แบบสัมภาษณ์ การสนทนากลุ่ม วิเคราะห์ข้อมูล วิเคราะห์เปรียบเทียบกับกรณีศึกษาของชุมชนที่ประสบความสำเร็จ จากกรณีศึกษา 2 กลุ่ม คือ กลุ่มทอผ้าไหม บ้านหนองโก อำเภอโนนโพธิ์ จังหวัดบุรีรัมย์ และกลุ่มทอผ้าไหม ชนบท อำเภอชนบท จังหวัดขอนแก่น กับกลุ่มทอผ้าไหมบ้านหนองชมภู อำเภอโคกโพธิ์ไชย จังหวัดขอนแก่น เพื่อศึกษาปัจจัยที่ควรนำมาพัฒนาชุมชนทอผ้าไหมบ้านหนองชมภู ตามเหตุปัจจัย 11 ปัจจัย ดังนี้ 1) ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วม 2) ปัจจัยที่เกี่ยวกับความเป็นผู้นำ 3) ปัจจัยที่เกี่ยวกับตัวสมาชิก 4) ปัจจัยด้านการเงิน 5) ปัจจัยเกี่ยวกับการมีปฏิสัมพันธ์กับภายนอก 6) ปัจจัยด้านการบริหารจัดการ 7) ปัจจัยด้านการผลิต 8) ปัจจัยด้านการตลาด 9) ปัจจัยด้านแรงงาน 10) ปัจจัยที่เกี่ยวกับข้อมูลข่าวสาร 11) ปัจจัยที่เกี่ยวกับกฎข้อบังคับ โดยการเขียนเชิงพรรณนา

ผลการศึกษาพบว่า การบริหารจัดการกลุ่มยังไม่ประสบความสำเร็จ กลุ่มต้องแก้ไขปรับปรุงทั้ง 11 ปัจจัย ซึ่งแตกต่างจากกรณีศึกษากลุ่มที่ประสบความสำเร็จ ทั้ง 2 กลุ่ม

ข้างต้น ที่ได้มีการบริหารจัดการกลุ่ม การส่งเสริมด้านการตลาด การฝึกอบรมให้ความรู้ การพัฒนาด้านการผลิตทำให้กลุ่มมีการพัฒนาผ้าไหมมัดหมี่ที่มีสีสัน ลวดลายสวยงาม โดยที่ยังความเป็นผ้าไหมมัดหมี่แบบดั้งเดิมไว้ และมีการพัฒนาลวดลายใหม่ให้ทันสมัยได้รับรางวัลจากการส่งเข้าประกวดงานต่างๆ มากมาย จนมีชื่อเสียงและที่รู้จัก ดังนั้นกลุ่มทอผ้าไหมบ้านหนองชมภู จึงต้องมีการพัฒนาอีกมาก รวมทั้งหน่วยงานและเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบต้องคอยให้การดูแลในการดำเนินงานของกลุ่มอย่างต่อเนื่อง จึงจะทำให้การบริหารจัดการกลุ่มเกิดความสำเร็จและพัฒนาต่อไป

คำสำคัญ : การจัดการ, ความสำเร็จ, กลุ่มทอผ้าไหม

Abstract

The purposes of the study are to learn and develop the administration and management factor of guiding to potential and successful silk community at Ban Nhongchompha, AmphorKhokphachai, KhonKaen. The study issue is to make the silk community to be well-known, and more successful continuously. In addition, there are many ways to get information such as participating observation, interviewing, group talking, data analysis. Moreover, it can be studied by comparing works of two groups that one group must be stronger. For example, silk weaving group at Ban Nhongtago, AmphorNapoh in Buriram and local weaving group, AmphorChonnaboad in KhonKaen, and Ban Nhongchompoo, Amphor Khokphachai, KhonKaen. This is the way to study about the factors of local weaving group at Ban Nhongchompha which must be developed as 11 factors as the following;1.) Factor of participating 2.) Factor of leadership 3.) Factor of the member 4.) Factor of finance 5.) factor of social interaction 6.) factor of administration and managing 7.) factor of producing 8.) factor of marketing 9.) factor of labor 10.) factor of information 11.) factor of regulation which must be writing by describing

The result of the study found that group administration has not been successful yet and 11 factors need to be improved. Moreover, it is different from the cases of two successful groups which have been refered at the beginning. There are many methods which two successful groups use such as marketing support, giving knowledge and production development. These methods can develop the design of silk to be fashionable and the communitygot lots of awards from the competitions in which their silk become swell known. There fore the group of Ban Nhongchompoo has to continue improving. Also, the institute and the officers need to continue

taking care of the process of the group. This is the particular way to make the administration be more successful and more developed.

Key words : Management, Successful, Guiding to Potential

บทนำ

ผ้าไหม เป็นหนึ่งในสินค้าหรือผลิตภัณฑ์ ประเภทผ้าและเครื่องแต่งกาย จากการศึกษาพบว่า ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นดินแดนแห่งการผลิตผ้าไหมมาตั้งแต่บรรพบุรุษ ที่สืบทอดความรู้กันมาเป็นรุ่นๆ จากปู่ย่าตายาย มาถึงพ่อแม่และลูกหลานในยุคปัจจุบัน “...เป็นภูมิปัญญาท้องถิ่นของคนไทย มีการพัฒนาฝีมือ การเรียนรู้และการถ่ายทอดความรู้ ทั้งครอบครัว กลุ่มอาชีพต่าง ๆ และโรงเรียน จนเป็นที่นิยม ได้รับการยอมรับของคนไทยและนานาชาติอย่างกว้างขวาง...” (ประไพ จ้อยอ่วม และคณะ, 2551) ปัจจุบันอาชีพทอผ้าไหม เป็นอาชีพที่ได้รับความสนใจอย่างสูง โดยจัดทำเป็นกลุ่มอาชีพที่สนใจ เมื่อครั้งที่สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ เสด็จแปรพระราชฐานประทับแรม ณ พระตำหนักภูพานราชนิเวศน์ จังหวัดสกลนคร เพื่อทรงเยี่ยมพสกนิกร พระองค์มีพระราชเสาวนีย์ ให้จัดประกวดผ้าไหมภาคตะวันออกเฉียงเหนือขึ้น เริ่มตั้งแต่ปี พ.ศ. 2531 เป็นต้นมา (ณัฐปกรณ์ จันทะปิตตา, 2554) อาชีพการทอผ้าไหม เป็นอาชีพที่สืบสานประเพณีและศิลปวัฒนธรรม อันเป็นภูมิปัญญาของคนไทย ให้มีการสืบทอดอาชีพตลอดไปอย่างยั่งยืน พร้อมทั้งมีการถ่ายทอด การเรียนรู้ รวมทั้งการพัฒนาอาชีพดังกล่าว ด้านรูปแบบกระบวนการ การผลิตผ้าไหม การถ่ายทอดให้ความรู้กับคนรุ่นปัจจุบัน เพื่อให้อาชีพทอผ้าไหมเป็นอาชีพหลัก ที่สามารถสร้างรายได้อย่างมั่นคง และเป็นสินค้าหรือผลิตภัณฑ์เอกลักษณ์ของกลุ่มอาชีพในท้องถิ่น (ปนัดดา สุขเกษม, 2548) เพื่อนำสินค้าหรือผลิตภัณฑ์ เข้าสู่การค้าเสรีสุดยอดหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ ซึ่งเป็นความต้องการของกลุ่มอาชีพโดยทั่วไป

กลุ่มสตรี บ้านหนองชมภู หมู่ที่ 10 ตำบลบ้านโคก อำเภอโคกโพธิ์ไชย จังหวัดขอนแก่น มีการปลูกหม่อนเลี้ยงไหมและทอผ้าไหมมาตั้งแต่บรรพบุรุษ และถ่ายทอดให้แก่ลูกหลาน จนถึงปัจจุบัน โดยเฉพาะสตรีในหมู่บ้านส่วนใหญ่จะเรียนทอผ้าไหม ในสมัยก่อนการทอผ้าไหมเป็นการทอสำหรับใช้เองในครัวเรือน นิยมสวมใส่เมื่อมีงานที่สำคัญ เช่น งานแต่งงาน งานบวช งานทำบุญขึ้นบ้านใหม่ งานประเพณีในหมู่บ้านและที่ตำบลจัดขึ้น กลุ่มสตรีได้ประชุมปรึกษารื้อกับชาวบ้าน เพื่อรวมกลุ่มจัดตั้งกลุ่มทอผ้าไหมขึ้น ชื่อ “กลุ่มทอผ้าไหมบ้านหนองชมภู” เมื่อปี 2544 และได้แต่งตั้งให้นางลำปอน ขุนหาญเป็นประธานกลุ่ม มีสมาชิกทั้งหมดจำนวน 30 คน จึงได้ขอรับเงินสนับสนุนจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 92,250 บาท เป็นเงินเศรษฐกิจชุมชนต้องมีการส่งเสริมใช้ในระยะเวลาตามสัญญาซึ่งกลุ่มทอผ้าไหมบ้านหนองชมภู ได้ขอยืมเงินและส่งเข้ามาแล้วจำนวน 2 ครั้ง ภายใน

ระยะเวลา 6 ปี ปัจจุบันกลุ่มทอผ้าไหมบ้านหนองชมภู ได้ขอยืมเงินเพื่อเป็นเงินทุนหมุนเวียนในกลุ่มเป็นครั้งที่ 3 เมื่อปี 2552 จำนวน 100,000 บาท มีกำหนดการชำระภายในระยะเวลา 5 ปี ซึ่งจากการดำเนินงานที่ผ่านมาเป็นระยะเวลานาน แต่ปรากฏว่าการบริหารจัดการกลุ่มยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร การดำเนินงานภายในกลุ่มมีการทอผ้าเป็นครั้งคราว ไม่ต่อเนื่อง และกลุ่มยังไม่มีชื่อเสียงยังไม่เป็นที่รู้จักของคนทั่วไปในตำบลมากนัก (สมแก้ว รุ่งเลิศเกรียงไกร และคณะ, 2547)

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัย จึงเห็นความสำคัญในศึกษาพัฒนาการบริหารจัดการกลุ่มในการดำเนินงานของสมาชิก “กลุ่มทอผ้าไหมบ้านหนองชมภู” หมู่ 10 ตำบลบ้านโคก อำเภอโคกโพธิ์ไชย จังหวัดขอนแก่น เพื่อหาแนวทางทำให้กลุ่มเกิดความสำเร็จในการบริหารงานเพื่อเกิดการพัฒนากลุ่มอาชีพต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาพัฒนาการบริหารจัดการที่มุ่งสู่ความสำเร็จของกลุ่มอาชีพทอผ้าไหมในชุมชน

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านพื้นที่ ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาวิจัยในพื้นที่ของตำบลบ้านโคก อำเภอโคกโพธิ์ไชย จังหวัดขอนแก่น ซึ่งมีกลุ่มสตรีทอผ้าไหมมัดหมี่ในชุมชน ได้แก่ หมู่ที่ 10 บ้านหนองชมภู มีจำนวน 30 คน

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา ศึกษาถึงการบริหารจัดการกลุ่มทอผ้าไหม ศึกษาปัจจัยที่นำไปสู่ความสำเร็จของกลุ่มทอผ้าไหม หมู่ที่ 10 บ้านหนองชมภู ตำบลบ้านโคก อำเภอโคกโพธิ์ไชย จังหวัดขอนแก่น

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ มีวัตถุประสงค์เพื่อบรรยายถึงปัญหาสาเหตุของการบริหารจัดการกลุ่มทอผ้าไหม และหาแนวทางนำไปสู่การพัฒนาชุมชนทอผ้าไหมให้เกิดความสำเร็จ โดยใช้วิธีการรวบรวมข้อมูลเพื่อดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จที่สำคัญของธุรกิจชุมชน โดยการวิเคราะห์เปรียบเทียบการดำเนินงานของกลุ่มที่ประสบความสำเร็จ ยกตัวอย่างกรณีศึกษา 2 กลุ่ม คือ กลุ่มทอผ้าไหมบ้านหนองโก อำเภอนาโพธิ์ จังหวัดบุรีรัมย์ และกลุ่มทอผ้าไหมชนบทอำเภอนบพ จังหวัดขอนแก่น กับกลุ่มทอผ้าไหมบ้านหนองชมภู อำเภอดอกพะอี่ไซ จังหวัดขอนแก่น เพื่อศึกษาปัจจัยที่ควรนำมาพัฒนากลุ่มทอผ้าไหมบ้านหนองชมภู ต่อไป ตามเหตุปัจจัย 11 ข้อ ดังต่อไปนี้ 1) ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วม 2) ปัจจัยที่เกี่ยวกับความเป็นผู้นำ 3) ปัจจัยที่เกี่ยวกับตัวสมาชิก 4) ปัจจัยด้านการเงิน 5) ปัจจัยเกี่ยวกับการมีปฏิสัมพันธ์กับภายนอก 6) ปัจจัยด้านการบริหารจัดการ 7) ปัจจัยด้านการผลิต 8) ปัจจัยด้านการตลาด 9) ปัจจัยด้านแรงงาน 10) ปัจจัยที่เกี่ยวกับข้อมูลข่าวสาร 11) ปัจจัยที่เกี่ยวกับกฎข้อบังคับ

2. การเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์แบบไม่เป็นทางการ (Informal Interview) โดยผู้ศึกษาจะเป็นผู้สัมภาษณ์เอง เพื่อให้ได้ข้อมูลละเอียด ตรงกับวัตถุประสงค์ที่สุด โดยกำหนดผู้ถูกสัมภาษณ์หรือผู้ให้ข้อมูลสำคัญ เป็นการเฉพาะเจาะจง เพื่อความเหมาะสมในการศึกษาครั้งนี้โดยเก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก จากสมาชิกในกลุ่มทอผ้าไหมบ้านหนองชมภู

3. การเก็บข้อมูลจากการสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม ประกอบด้วยกระบวนการสามขั้น คือ การสังเกต การซักถาม และการจดบันทึกข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

โดยการนำมาจำแนกเป็นหมวดหมู่ตามวัตถุประสงค์ ของการวิจัย และกรอบแนวคิดในการวิจัย วิเคราะห์ข้อมูลและตีความข้อมูลเป็นกลุ่มและวิเคราะห์ภาพรวม โดยใช้วิธีวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนาและการวิเคราะห์เชิงตีความ โดยตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างข้อมูลการสัมภาษณ์และการสังเกตข้อมูลจากสมาชิกกลุ่ม และข้อมูลจากเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง ในอดีตที่ผ่านมาจนถึงปัจจุบัน

ผลการวิจัย

1. ปัจจัยการมีส่วนร่วมของกลุ่ม จากการสัมภาษณ์ ปัจจัยการมีส่วนร่วมของกลุ่ม ได้ดำเนินการมาตั้งแต่บรรพบุรุษ และถ่ายทอดให้แก่ลูกหลาน จนถึงปัจจุบัน ซึ่งเดิมทำการทอผ้าทอไว้สำหรับใช้งานในบ้านอยู่แล้ว เมื่อมีการทอผ้าได้มากขึ้น จึงมีการนำผ้าทอได้ไปจำหน่าย ซึ่งการจำหน่ายในช่วงแรกจะขายให้แก่บุคคลใกล้ชิด หรือญาติ พี่น้องที่รู้จัก จึง

เกิดแนวคิดที่จะรวมกลุ่มกันเพื่อผลิตและหาตลาดจัดจำหน่าย เพื่อสร้างรายได้ สร้างอาชีพ แก่กลุ่มแม่บ้าน จึงได้ชักชวนแม่บ้านภายในหมู่บ้านหนองชมภู ที่ว่างเว้นจากการทำนา ทำไร่ ซึ่งเป็นอาชีพหลักของคนในหมู่บ้าน จึงเกิดการรวมตัวกันของกลุ่มทอผ้าไหมบ้านหนองชมภู

2. ปัจจัยที่เกี่ยวกับความเป็นผู้นำเกิดการรวมตัวกันของแม่บ้านภายในหมู่บ้านหนองชมภู ที่ว่างเว้นจากการทำนา ทำไร่ ซึ่งเป็นอาชีพหลักของคนในหมู่บ้าน แต่ประธานกลุ่ม ยังขาดการทุ่มเทในการบริหารจัดการงานกลุ่ม คือ ไม่มีการเรียกประชุม ไม่มีความรับผิดชอบ ขาดความเสียสละ ในการทำงานกลุ่ม ไม่สามารถแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าให้แก่สมาชิกได้ รวมถึงยังไม่มีทักษะในการพัฒนาผลิตภัณฑ์

3. ปัจจัยที่เกี่ยวกับตัวสมาชิก เกิดจากการชักชวนกันของกลุ่มแม่บ้านภายในหมู่บ้านหนองชมภู ที่ว่างเว้นจากการทำนา ทำไร่ ซึ่งเป็นอาชีพหลักของคนในหมู่บ้านให้มีรายได้เสริมจากการทอผ้า แต่สมาชิกในกลุ่มยังขาดความสามัคคี ไม่มีความเสียสละ ขาดความรับผิดชอบในการทอผ้าหลังจากได้รับเงินสนับสนุนแล้ว ที่สำคัญสมาชิกขาดจิตสำนึกที่จะสืบสานภูมิปัญญาของบรรพบุรุษเอาไว้

4. ปัจจัยด้านการเงิน จากการสัมภาษณ์ เงินทุนของกลุ่มได้จากการกู้ยืมจากเทศบาลตำบลภูผาแดง และไม่มีการระดมเงินทุนจากสมาชิก ทำให้สมาชิกไม่ได้รับรู้ถึงการลงทุนด้วยตนเอง และดำเนินการเพื่อให้เกิดผลกำไรจากทุกที่ตนเองต้องลงไปทำให้กลุ่มไม่เติบโตซึ่งต่างไปจากกลุ่มที่สามารถระดมเงินทุนได้เองโดยไม่ต้องกู้ยืม ดังเช่น กลุ่มทอผ้าไหมบ้านหนองโก อ.นาโพธิ์ จ.บุรีรัมย์ กลุ่มทอผ้าไหมชนบท อำเภอนบพ จังหวัดขอนแก่น เป็นต้น

5. ปัจจัยเกี่ยวกับการมีปฏิสัมพันธ์กับภายนอกกลุ่มไม่สามารถรวมตัวกันได้ ต่างคนต่างทำไม่มีการส่งเข้าประกวด ไม่มีการติดต่อประสานงานกับกลุ่มอาชีพทอผ้าไหมแห่งอื่น จึงทำให้ไม่มีเครือข่ายในการเรียนรู้ พัฒนาผลิตภัณฑ์ ลวดลาย และรูปแบบใหม่ๆ ทั้งนี้เกิดจากการขาดการมีส่วนร่วมในการลงทุนลงแรง

6. ปัจจัยด้านการบริหารจัดการสมาชิกให้ความคิดเห็นว่าแม้จะได้รับเงินกู้ยืมจากท้องถิ่น แต่กลุ่มก็ยังไม่มีความมุ่งมั่น ขาดความมุ่งมั่น ไม่มีความรับผิดชอบต่องานของกลุ่ม ไม่มีความต้องการที่จะร่วมทำงานกลุ่มแบบจริงจัง เนื่องจากเมื่อได้รับเงินสนับสนุนแล้วก็ได้เฉลี่ยให้กับสมาชิกทุกคน สมาชิกบางคนก็ไม่ได้มีการทอผ้าแต่อย่างใด

7. ปัจจัยด้านการผลิตการปลูกหม่อนเลี้ยงไหมของสมาชิก ถือเป็นอาชีพเสริมรองจากการทำนา โดยการปลูกหม่อนเลี้ยงไหม การสาวไหม ย้อมสี ทอผ้า และการออกแบบรูปของผลิตภัณฑ์ มักทำตามความรู้ที่ได้รับการถ่ายทอดกันมาจากรพบุรุษ และการผลิตที่มีได้มุ่งเน้นเชิงอุตสาหกรรม ทำให้ได้ผลิตภัณฑ์ที่ได้มีคุณภาพต่ำโดยเฉพาะเรื่องคุณภาพของเส้นไหม คือ เส้นไหมมีปมปม สิ่งปนเปื้อนมาก เส้นไหมมีลักษณะแบนเกิดขนและแตกฟู ผ้าไหมที่ได้ยังเป็นผืนเพราะยังไม่มีความรู้ในการแปรรูปผลิตภัณฑ์

8. ปัจจัยด้านการตลาดผ้าไหมที่ผลิตได้จะจำหน่ายภายในหมู่บ้านเท่านั้น เพราะยังไม่มีแปรรูปผลิตภัณฑ์ผ้าไหม ไม่ได้เข้าร่วมงานแสดงสินค้าต่างๆ และที่สำคัญสินค้าไม่พอที่จะทำการตลาด เนื่องจากมีการผลิตไม่มาก

9. ปัจจัยด้านแรงงาน ด้านแรงงานพบว่าส่วนใหญ่ใช้แรงงานภายในครอบครัวจะเป็นผู้สูงอายุ คนหนุ่มสาวส่วนมากของบ้านหนองชมภู จะไปทำงานในเมือง ต่างท้องที่ต่างจังหวัด เช่น กรุงเทพมหานคร นครราชสีมา สระบุรี ชลบุรี เป็นต้น ทำให้ไม่สามารถถ่ายทอดภูมิปัญญาสู่คนรุ่นใหม่ได้ และแรงงานคนหนุ่มสาวที่คล่องตัวกว่า ในการทำงานบางอย่าง ไม่ได้เข้ามามีส่วนร่วมช่วยสนับสนุนชุมชน ไม่ว่าจะเป็นการติดต่อสื่อสารกับกลุ่มอื่น การออกแบบพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่ทันสมัย

10. ปัจจัยที่เกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารไม่ได้เข้าร่วมจัดแสดงผ้าไหมและเข้าประกวดตามงานต่างๆ เลย ทำให้สมาชิกไม่มีโอกาสรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับกระแสความนิยมผ้าไหม ไม่มีเครือข่ายในการทอผ้าไหม จึงทำให้ไม่เป็นที่รู้จักของบุคคลทั่วไป

11. ปัจจัยที่เกี่ยวกับกฎข้อบังคับมีระเบียบข้อบังคับแต่เนื่องจากเมื่อได้รับเงินสนับสนุนจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแล้ว กลุ่มฯ ได้เฉลี่ยเงินสนับสนุนทั้งหมดให้กับสมาชิกทุกคน จึงทำให้ไม่ได้ปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับที่ได้ร่วมกันกำหนดขึ้นไว้ เช่น ประธานกลุ่มฯ ก็ไม่มีวาระในการเรียกประชุมไม่มีการบันทึกการประชุมไม่มีบัญชีรายรับ-รายจ่าย ไม่มีเงินปันผล ไม่มีเงินหมุนเวียนในกลุ่ม เป็นต้น

ข้อเสนอแนะ

1. กลุ่มอาชีพทุกกลุ่ม มีกฎระเบียบข้อบังคับ ในการดำเนินงานกลุ่มเป็นลายลักษณ์อักษร และสมาชิกทุกคนควรถือปฏิบัติอย่างเคร่งครัด

2. ผู้นำกลุ่มอาชีพควรประสานงานไปยังองค์กรต่างๆ เพื่อขอความร่วมมือ ในการสนับสนุน ด้านเงินทุน วัสดุ อุปกรณ์ ที่เป็นประโยชน์ในการดำเนินงานของกลุ่มอาชีพ
3. สมาชิกกลุ่มทุกคนควรมีส่วนร่วมในกิจกรรมของกลุ่มโดยเฉพาะ การดำเนินงานกลุ่ม การรับผลประโยชน์ การติดตามประเมินผลงานของกลุ่มเพิ่มมากขึ้น
4. ควรจัดสวัสดิการให้กับสมาชิกในกลุ่มเพื่อเพิ่มความเข้มแข็งให้กับกลุ่ม
5. ควรมีเครือข่ายกับกลุ่มอาชีพต่างๆ เพื่อรับข้อมูลข่าวสารใหม่ๆ เกี่ยวกับความ นิยม ความต้องการของตลาดในปัจจุบันจะได้เป็นประโยชน์แก่กลุ่ม ทางงบประมาณในการศึกษาดูงานกับกลุ่มต่างๆ เพื่อสร้างเครือข่าย และแลกเปลี่ยนความคิดกับกลุ่มต่างเพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติม
6. สมาชิกกลุ่มควรตระหนักถึงวัตถุประสงค์ในการจัดตั้งกลุ่มขึ้นมาเพื่ออะไร ควรมีการฝึกอบรมและดูแลจากหน่วยงานของรัฐ
7. ควรมีการฝึกอบรม ศึกษาดูงานกลุ่มที่ประสบความสำเร็จแล้ว
8. ควรมีแหล่งจำหน่ายสินค้าที่แน่นอนรวมถึงสินค้าเพียงพอต่อการจำหน่าย และควรเข้าร่วมงานแสดงสินค้าทั้งในจังหวัดและต่างจังหวัด เพื่อสร้างเครือข่ายและเข้าประกวดตามงานต่างๆที่จัดขึ้น เพื่อเป็นการประชาสัมพันธ์ผลิตภัณฑ์ของกลุ่ม
9. ฝึกอบรมเพื่อเพิ่มพูนความรู้ที่มีความชำนาญอยู่แล้วจะได้นำมาขยายต่อในชุมชน
10. เข้าร่วมงานจัดแสดงสินค้าทั้งในจังหวัดและต่างจังหวัด เข้าประกวดตามงานต่างๆ ที่จัดขึ้น เพื่อเป็นการประชาสัมพันธ์ผลิตภัณฑ์ของกลุ่ม และเพื่อสมาชิกจะได้มีโลกทัศน์ที่กว้างไกลและได้รับข้อมูลข่าวสารอย่างต่อเนื่อง
11. ควรมีกฎระเบียบข้อบังคับที่ครอบคลุมทุกเรื่อง ไม่ว่าจะเป็นการระดมเงินทุน การปันผล สวัสดิการของสมาชิกซึ่งสำคัญมากเพราะจะเป็นแรงจูงใจในการร่วมรับผิดชอบงานของกลุ่ม แต่ที่สำคัญเมื่อมีระเบียบข้อบังคับกำหนดไว้แล้วสมาชิกทุกคนต้องยึดถือปฏิบัติอย่างเคร่งครัด

เอกสารอ้างอิง

- ปนัดดา สุขเกษม. (2548). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของกลุ่มอาชีพ : ศึกษาเฉพาะกรณีอำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์.
- ประไพ จ้อยอ่วม และคณะ. (2551). *ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อความพร้อมของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองเพื่อเป็นสถาบันการเงินชุมชน : กรณีศึกษา กองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง อำเภอบรบือ จังหวัดมหาสารคาม*. *วารสารวิจัย มรม*, 2(3),249-263
- ณัฐภรณ์ จันทะปิตตา. (2554) . *การศึกษาคุณภาพผลิตภัณฑ์ผ้ามัดหมี่ที่ได้รับใบรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน : กรณีศึกษา กลุ่มสตรีทอผ้าไหมอำเภอนาโพธิ์ และกลุ่มสตรีที่ทอผ้าไหมอำเภอยะราช จังหวัดบุรีรัมย์*. *วารสารรมยสาร*, 9(2),41-53
- สมแก้ว รุ่งเลิศเกรียงไกร และคณะ. (2547). *รูปแบบการดำเนินงานวิสาหกิจ ชุมชนของโครงการหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์. ชุดโครงการ การจัดการของวิสาหกิจชุมชนในโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ ในภาคใต้*. คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.